

מי שמתו פרק שלישי ברכות

יה

עין משפט
נר מצוה

ואין מברכין עליו. אין לר"י שיבתו לו אחרים בצרכה הלחם :
ואין מומנין עליו. אין מלמדו עם שלשה לזימון : תשמיש המטה
אח"כ ביניהם. לר"י חייב אכל בעונה בשבת : קטני מיהא פטור
מק"ש ומכל ברכות. ואפילו כשהוא אוכל צבית חבירו : תרגומא.

להא דהני פטור אמי שאין לו בית תורה אור

אחר דקאמר מחזיר פניו ואוכל :
רב אשי אמר. לעולם אכולאומתנין
נמי אפילו צבית אחר נמי פטר ליה
דכל שמוטל עליו לקוברו קרי מוטל
לפניו : ויקס אברהם וגו' וכתב
ואקברה מתי מלפני. והיה שעתא
לאו לפניו הוה : משמרו. ארס אחר
שאינו קרובו אלא משמרו : חופס
ד' אמות לק"ש. שאסור לקרות בתוך
ארבע אמות שלו משום לועג לרש :
פטור מק"ש. משום דעוסק במלוה :
חוששין לעכברים. תנא קמא חייש
לעכברים אפי' בספינה : דסקיא.

מרוץ גדול של עור : ואם היה

מתירא. ולר"י לרוב על הסוס

ולר"י : אלא אסיפא. אם היה מתירא

רוכב : מלוה' חונן דל. קרי ציה

מלוה אלא המקום מי שחונן את הדל

ואין לך דל מן המט והמלוה אותו

כאלו מלוה את המקום : דליה.

הגביהו : לא שנית. לא חורט עליו

פסם שנית כדי שתבזוק בו : אלו

צדיקים. ומאי יודעים שימותו בותיים

אל לבס יום המיתה ומושכים ידיהם

מן העצירה ורשעים חכים יודעים

מלומה שפושם עלמם כאינם יודעים

וחוטאים : הוא הכה. השפיל את

השנים של דורות משני מקדשים שלא

היה בהם כמותו : אריאל. זה בית

המקדש שנא' הו' אריאל אריאל קרית

מנה דוד (שפיה כס) : מואב. על שם

שכנאו דוד דלתי מרות המואבים :

נזיו

ומן התפילין ומכל מצות האמורות בתורה היו שנים זה משמר וזה קורא

וזה משמר וזה קורא בן עזאי אומר היו באים בספינה מניחו בזוית זו

ומתפללין שניהם בזוית אחרת מאי בינייהו אמר רבינא חוששין לעכברים

איבא בינייהו מר סבר חיישינן ומר סבר לא חיישינן : ת"ר המוליד עצמות

ממקום למקום הרי זה לא יתנם בדםקיא ויתנם על גבי חמיר וירכב עליהם

מפני שנהוג בהם מנהג בזיון ואם היה מתירא מפני נכרים ומפני

לסמים מותר וברך שאמרו בעצמות כך אמרו [בספר תורה אדריא

אילימא ארישא פשימא מי גרע ספר תורה מעצמות אלא אסיפא : אמר

רבה *אמר רב יהודה כל הרואה המת ואינו מלווה עובר משום לועג

לרש הרף עושהו ואם הלוחו מה שכרו אמר רב אסי עליו הכתוב אומר

מלוה ה' חונן דל *ומכבדו חונן אביון : רבי חיאי ורבי יונתן הוו שקלי

ואולי בבית הקברות הוה קשדיא תכלתא דרבי יונתן אמר ליה רבי

חיאי [ר] דליה כדי שלא יאמרו למחר באין אצלנו ועכשיו *מחרפין

אותנו אמר ליה ומי ידעי כולי האי והא כתיב *והמתים אינם יודעים

מאומה אמר ליה *אם קרית לא שנית אם שנית לא שלשת אם שלשת

לא פירשו לך *כי החיים יודעים שימותו אלו צדיקים שבמיתתן נקראו חיים

שנאמר *ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה

את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג

בן

בדעתך לאסור ס"ת אכל בנביאים ובכתובים שפיר דמי *מדנקט ס"ת ולא מסכתא לומר

פשיטא דמותר דלמה יהיה אסור ועוד דזהדיא אמר בירושלמי דסקיא מלאה ספרים או שהיו זה

עלמא זה מר הרי זה מפשילן לחזוריו *אריאל אסיפא משום לטמים מותר לרכוב עליהם.

וה"ה לחזוריו מותר אפילו בלא לטמים : למחר באין אצלנו

ועכשיו מחרפין אותם. ותניא והא אמרי' ב' התכלת (מנחות דף מה) : הריא שעתא דלוי רמינן ליה פ' נותנין ציזית בעליותותיהן (ב) משום

לועג לרש וי"ל דה"ה הכא דמזבישין אותם צמה שהחיים מלוים והמתים אינם מלוים וגדול המלוה וכו' (ג) והיה דהתכלת היינו דרמו

חוטמים למתים ועכשיו אנו מלקטין אותם *ומאי שנא אומר ר"ת דוקא הם שהיו רגילים כולם בחייהם ללבוש ציזית וללבוש

ציזית וגם לכל העוסקים בהם יש להם ציזית והוא לועג לרש אם לא היה להם ציזית או משום דכתיב לדורחם לדור חס אכל אנו שגם

בחינו אין מנהגנו ללבוש תמיד ציזית אי הוי רמינן להו הוי כמו לועג לרש וכו' נשים לאותם שהיה להם בחייהם א"כ יהיה לועג

לרש לאחרים ועוד אר"ת ששם מלחשי נותי"ד (ד) דמסירים הציזית לציזית עולה למנין תרי"ג עם ח' חוטין וחמשה קשרים ואם לובש

ציזית נראה כאילו קיים כל התורה ומיחזי כשיקרא וזה לא נהירא דגם חיים עתה למה לובשים הלא לא קיימו כל התורה כולה ומיחזי

י"ל דאנו סומכים על מסכתא שמחות (פ"ג) שזה אבא שאול לבניו הטילו תכלת מאפילוניו ואפי' שהגמרא חולק עליו יש דברים שאנו

מניחין הגמ' שלנו ואנו עושין כספרים החינוכים כמו מחזון ישיעיהו כפסיקתא וכמו ויחל שיש בגמ' (מגילה דף לא) דבתענית קורין ברכות

וקללות ובתם *סופרים (פ"ט) מפרש ויחל והרי"ב"א היה רגיל שלא להסיר מן הכנף אלא לקשר ולהדקס בתוך הכנף לאפוקי נפשיה מפלוגתא

אם הם חייבין בציזית יש להם ציזית ואם לאו הרי הם מכוּסין : *שני אריאל מואב. על שם דוד ושלמה שכנו את הבית ובאו מרות המואבים :

בן

ומייד נראה דא"כ בס"ת ש"ר מרדכי בספא ס"ת כלי רש"י

ומאי פשיטא כלי רש"י

ועיין מוספים

פסקים מ: ד"ה

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

אכל ותוס' ב"ב ע"ד ד"ה סקין ותוס' נדה ס"ה : ד"ה אכל

ה א מיי פ"ד מהלכות
תפילין הלכה כג
ופי"ד מהלכות אכל הלכה
יב[א] פ"ה מהל' ס"ה הלכה
[א] ס"ה ע"ה כג ט"ז ע"ה
א"ה סימן מה ס"ה א
וסימן ע"ה ס"ה [א] וס"ה
ט"ז ע"ה י"ד סימן רפ"ג
ס"ה [א] וס"ה ט"ז ע"ה
[א] :
ו ב מיי פ"ד מהלכות
ק"ה הלכה ג ט"ז ע"ה
א"ה סימן ע"ה ס"ה א
ד וכו"ד סימן שמה
ס"ה [א] :
ז ב מיי פ"ד מהלכות
אכל הלכה י"ד ס"ה
פ"ה כג ט"ז ע"ה י"ד
סימן מה ס"ה י"ד
[א] מיי פ"ה מהל' ס"ה
הלכה י"ה ט"ז ע"ה י"ד
ס"ה רפ"ג ס"ה [א] :
ח ד מיי [א] וס"ה ס"ה
ט"ז ע"ה י"ד סימן
שמה ס"ה [א] וס"ה
א"ה סימן כג ס"ה א
וכו"ד ס"ה שמה ס"ה [א] :

רב נסים נאון

פרק ג

דאמר מר מה חופס
ר' אבות לקרית
שפע. עיקרה במסכתא
ס"ה בפרק משנה
מלחמה (דף מג) כי
אתא רב דימי אבר ר'
יוחנן פשיט ר' אליעזר
בן יעקב מה חופס ר'
אבות לקרית שפע
דכתיב (מגיל' י"ח) לועג
לרש הרף עושהו :

נ"ה מלענין.

ומייד נראה דא"כ בס"ת ש"ר מרדכי בספא ס"ת כלי רש"י

ומאי פשיטא כלי רש"י

במ"ק איתא
רב נסים נאון
וכן איתא
בשמות

הגהות
הבי"ח

(א) תוס' ד"ה
מכ"ד וכו'
למחזיק
מלקיבו שגב
אין וכו'
הלל (ב) תוס'
ד"ה למחזיק וכו'
ציזית
בעליותותיהן
ולכ"ה משום
לועג. [ש"ס]
במנחות וכתב
דגהתו [ש"ס]
(ג) בא"ד וגדול
המטות וכו'
וקשה מהיהא
דסתכלת :
(ד) בא"ד
מלחשי לוחי'ר
הא דמסיים
הציזית פסוס
לציזית עולה :

פוסק דף מג.

בשאלות
מיי כ"ה א"י
אמר רב יהודה
אמר רב
משלי יוס

קבלת ע
[מ"ק ע"ה]

שם

שמואל כ כג

*הקאמר
אלא אסיפא
כלי רש"י [א]